

[Startside](#) > ... > [Anlæggelse Af Retssag](#) > [Det Europæiske Civilretlige Atlas](#) > [Bruxelles I-forordningen \(omarbejdet\)](#) > [Lithuania](#)

Bruxelles I-forordningen (omarbejdet)

Litauen

Litauen

FIND KOMPETENTE DOMSTOLE/MYNDIGHEDER

Søgeværktøjet nedenfor vil hjælpe dig med at finde den eller de domstole/myndigheder, der er kompetente for et specifikt europæiske retligt instrument. Vi har gjort alt for at sikre, at resultaterne er så nøjagtige som muligt, men der kan være exceptionelle sager om fastlæggelse af kompetence, som ikke nødvendigvis er dækket.

Artikel 65, stk. 3 – Oplysninger om, hvordan retsvirkningerne af de afgørelser, hvortil der henvises i forordningens artikel 65, stk. 2, fastlægges i overensstemmelse med national lovgivning.

1. Generel beskrivelse af adcitation

Det fremgår af artikel 46 og 47 Litauens retsplejelov (*Civilinio proceso kodeksas*), at tredjemand kan intervenere i en sag, idet det står ham frit for at nedlægge en selvstændig påstand med hensyn til sagens genstand.

Tredjemand, der ønsker at nedlægge en selvstændig påstand, kan kun intervenere i en sag på eget initiativ. Han intervenserer i sagen på uafhængig vis og indtræder ikke i sagen til støtte for hverken sagsøger eller sagsøgte. Tredjemand, der nedlægger en selvstændig påstand, kan intervenere i en sag, indtil de mundtlige forhandlinger påbegyndes.

Tredjemand, der ikke nedlægger en selvstændig påstand med hensyn til sagens genstand, kan indtræde i sagen til støtte for sagsøger eller sagsøgte, indtil de mundtlige forhandlinger påbegyndes, hvis dennes rettigheder eller forpligtelser må antages at ville blive berørt af den afgørelse, der træffes i sagen. De kan også blive opfordret til at indtræde i sagen efter begrundet begæring fra en af sagens parter eller på rettens initiativ.

Tredjemand underrettes om sagen og opfordres til at intervenere i den for den litauiske ret verserende sag ved hjælp af en procesunderretning, der forkyndes for vedkommende, eller ved at vedkommende tilstilles en kopi af begæringen. I henhold til retsplejelovens artikel 133, stk. 1, underrettes procesdeltagerne (herunder tredjemand) om tid og sted for retsmødet og de forskellige processuelle skridt ved hjælp af en meddelelse, der forkyndes for dem. Det påhviler imidlertid retten - og ikke sagens parter - at underrette tredjemand om sagen, idet parterne i deres processkrifter blot angiver, at andre personer skal adciteres.

Tredjemand, der nedlægger en selvstændig påstand, har samme rettigheder og forpligtelser som sagsøgeren.

Tredjemand, der ikke nedlægger en selvstændig påstand, har samme processuelle rettigheder (herunder ret til at få erstattet sine sagsomkostninger) som parterne, bortset fra ret til at ændre grundlaget for stævningen eller dennes genstand, til at ændre stævningens rækkevidde, til at trække stævningen tilbage eller til at indgå et udenretsligt forlig. Han har desuden ikke ret til at begære retsafgørelsen tvangsfuldbyrdet. Tredjemand, der ikke nedlægger en selvstændig påstand, kan ikke handle i strid med interesserne for den part, til støtte for hvilken han er indtrådt i sagen.

2. Hvilke retsvirkninger har afgørelserne på de personer, der er blevet adciterede?

Inddragelse af en tredjemand, der nedlægger en selvstændig påstand, gør det muligt inden for rammerne af samme sag at afgøre flere tvister, der er indbyrdes forbundne, og i et sådant tilfælde er det ikke længere muligt at anlægge nye søgsmål mod de samme procesdeltagere (eller disse procesdeltagere kan ikke længere anlægge søgsmål mod samme sagsøgte), eftersom tvisten mellem disse parter vedrørende de relevante spørgsmål anses for afgjort. Hvis en person er blevet underrettet om muligheden for at intervenere i en verserende retssag og i den forbindelse nedlægger en selvstændig påstand, men vedkommende ikke er interveneret, kan der efterfølgende anlægges en sag mod vedkommende vedrørende de samme spørgsmål. Den første afgørelse, kan imidlertid ikke påvirke den ikke-intervenerendes rettigheder og forpligtelser.

En domstol, der afgør en tvist, kan ikke samtidig tage stilling til tredjemands rettigheder og forpligtelser, hvis vedkommende ikke har nedlagt en selvstændig påstand i relation til en part, med hvilken han indgår i et materielt retsforhold. En retsafgørelse, der er truffet i en sag, hvori en tredjemand er interveneret uden at nedlægge en selvstændig påstand, er således ikke til hinder for, at et andet søgsmål anlægges mod en tredjemand, der er interveneret i den første sag uden at nedlægge en selvstændig påstand. I så fald har den første retsafgørelse imidlertid præjudikatvirkning. Sagt på en anden måde: i en anden sag mellem de samme parter (så som regresssøgsmål) er det ikke nødvendigt på ny at foretage en bedømmelse af de faktiske omstændigheder, der blev lagt til grund for den endelige afgørelse, der blev truffet i den første sag, jf. retsplejelovens artikel 182, stk. 2.

En genoptagelse af sagen kan være berettiget, hvis en person ikke var underrettet om muligheden for at intervenere i en verserende sag, uanset om vedkommende havde til hensigt at nedlægge en selvstændig påstand, eller hvis en person blev underrettet herom, men ikke intervenerede, og retten traf en afgørelse vedrørende denne persons materielle rettigheder og forpligtelser. Hvis en person ikke er interveneret i sagen, har retsafgørelsen i almindelighed ingen præjudikatvirkning for den pågældende.

3. Har den retlige bedømmelse i hovedsagen bindende virkning?

Se svaret på spørgsmål 2.

4. Har de faktiske omstændigheder, der er lagt til grund for retssagen, men som tredjemand ikke har haft mulighed for at bestride, f.eks. fordi de var ubestridte mellem parterne, bindende virkning?

Se svaret på spørgsmål 2.

5. Har en adcitation retsvirkning, uanset om tredjemand indtræder i sagen eller ej?

Nej. Den afgørelse, der blev truffet i den første sag, berører ikke de rettigheder og forpligtelser, der gælder for en person, der ikke intervenerede i en sag, skønt han var blev underrettet herom. En genoptagelse af sagen kan være berettiget, hvis en person ikke var underrettet om muligheden for at intervenere i en verserende sag, uanset om vedkommende havde til hensigt at nedlægge en selvstændig påstand, eller hvis en person blev underrettet herom, men ikke intervenerede, og retten traf en afgørelse vedrørende denne persons materielle rettigheder og forpligtelser.

6. Berører en adcitation forholdet mellem tredjemand og den adciterende parts modpart?

Se svaret på spørgsmål 2.

Artikel 75, stk. 1, litra a) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke anmodningerne skal indgives i henhold til artikel 36, stk. 2, 45, stk. 4, og 47, stk. 1

I Litauen er det appelretten (Lietuvos apeliacinis teismas).

Artikel 75, stk. 1, litra b) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke appel af afgørelser angående en anmodning om afslag på fuldbyrdelse skal indgives i henhold til artikel 49, stk. 2

I Litauen er det appelretten (Lietuvos apeliacinis teismas).

Artikel 75, stk. 1, litra c) – navne og kontaktoplysninger på de retter, til hvilke yderligere appel skal indgives i henhold til artikel 50

I Litauen indgives en kassationsappel til højesteret (Lietuvos Aukščiausiasis Teismas).

Artikel 75, stk. 1, litra d) – sprog, der kan anvendes ved oversættelse af formularerne vedrørende domme, officielt bekræftede dokumenter og retsforlig

Ikke relevant.

Artikel 76, stk. 1, litra a) – kompetenceregler, der er omhandlet i forordningens artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 2

I Litauen er det retsplejelovens artikel 783, stk. 3, artikel 787 og artikel 789, stk. 3.

Artikel 76, stk. 1, litra b) – regler om procesunderretning, der er omhandlet i forordningens artikel 65

I Litauen er det retsplejelovens artikel 46 og 47.

Article 76, stk. 1, litra c) – konventioner, der er omhandlet i forordningens artikel 69

- Aftalen mellem Republikken Letland, Republikken Estland og Republikken Litauen om gensidig retslig bistand og retlige forhold, der blev undertegnet i Tallinn den 11. november 1992.
- Aftalen mellem Republikken Litauen og Republikken Polen om gensidig retslig bistand og retlige forhold i civile sager, straffesager samt familie- og arbejdsretlige sager, der blev undertegnet i Warszawa den 26. januar 1993.

■ Sidste opdatering: 17/02/2025

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.